

Røða lögmannsins . . .

(Framhald frá 1. síðu)

ART. 4.

1. Tær uppgávar, sum liggja á felagsskapinum, verða varðveittar av eini Samkomu einum Ráði eini Nevnd, einum Dómstóli.

Hvør av hesum stovnum virkar inn-
anfyri rammurnar av teimum heim-
ildum, sum eru givnar teimum í hesi
traktat.

2. Ráðið og Nevndin fáa hjálp frá eini
fíggjarligari og eini socialari nevnd.

ART. 5.

Limastátirnir gera allar høvuds- og
serligu fyriskipanir, ið eru hóskandi til
at tryggja, at allar skyldur verða lúka-
aðar, ið standast av hesi Traktat, ella
sum stava frá gerðum, ið eu gjordar av
felagsskapinum og tess stovnum. Tær
lætta felagsskapinum fremjanini av teim
um uppgávum, sum liggja á honum.

Ansa verður eftir ikki at gera fyri-
skipanir, sum eru skikkaðar at anddøva
ímoti fremjanini av málstrembanini í
hesi Traktat.

ART. 6.

1. Limastátirnir samskipa í nærum sam-
arbeiði við Felagsskapsins stovnar
fíggjarliga politikk sín so langt, ið
torrvir er á at fremja tey mál, ið sett
er í hesi traktat.

2. Felagsskapsins stovnar royna ikki at
virka andvegis felagsskapsins fíggj-
arliga stábilíteti inn eftir sum út-
eftir.

ART. 7.

Alt slag av diskriminátión, sum stendst
av nationalíteti, er bannað innanfyri tað
virkisoki, sum traktatin avmarkar, tó við
tí fyrvarni, ið er tíkið í traktatini við-
víkjandi serligum tilfellum.

Eftir uppskoti frá Kommisjónini kann
ráðið við reinum meirluta aftaná at
hava ráðgjort seg við Samkomuna fremja
eina hvarfora fyriskipan við teirri atlan
at banna tiltekum formum fyri diskrimi-
nátión.

ART. 8.

1. Felagsmarknaðurin verður uppbygg-
ur stíg fyrri stíg við eini yvirgangstíð
uppá 12 ár, o. s. fr.

Sagt í stuttum kunnu vit hóskandi be-
ra við nakrar av fyrimunum og tí
sum kann vekja iva viðvíkjandi at fara
upp felagsmarknaðarsamgonguna.

Sum longu nortíð við er stóðan, sum
hon er í dag hjá okkum við at standa
uttanfyri allar samgongur, ógvuliga
hættilíki viðvíkjandi klippfisk- og salt-
fiskasolu okkara í Ítalíu og Grikkalandi
við tað, at tað ikki stendur endiliga
greitt, at vit kunna sleppa undan 13 %
tollinum uppá klipp- og saltfisk og 18
% tollin uppá flakafiskin og annan
frystan fisk.

Verða vit limir, verður tað greitt, at
hesin tollvandin verður ikki at raka okk
um.

Hetta er fyrsti og kanska størsti fyri-
munur.

Annar fyrimunur er, at um Bretland
fer uppá teir 36% verða vit ikki bara at
sleppa av við flakafiskatollin, men kanska
eisini av við tollin uppá feskiskala-
landingar á brettska marknaðinum.

Tríði fyrimunur er, at vit eisini við
solu av salt- og klippfiski í Brasilíu
koma at standa betri enn nú, tí eini fát-
urin í Romatraktatini er, at samgongu-
londini, teirra stýri, hevir fingið tað
sum skyldu sína og uppgávu at taka
upp samráðingar við uttanfyrirstandandi
londini, tað ið talan er um at gera hand-
ilsáttmál við tey.

Tað skuldi nevnlíga verið grund til
at hildi, at ein so veldug samgonga, ið
hevir so nógv ferðir meiri at bjóða aft
urimóti enn eitt einsamalt pinkáliti
samfelag sum okkara foroykska, betri
kundi greitt at fingið í lag eina handils-
sáttmála enn við einsamallir við ongum
at bjóða aftur.

Fyri at fáa handil í lag við Brasilíu
má viðkomandi fyrst og fremst kunna
keypa rúgvur av kaffi. Tað er so litið,
ið við kunnu keypa av kaffi. Fyri at fáa
fiskahandil og búnaðarvørur handil í lag
við Brasilíu hevir Danmark nýðst at
keypt rúgvur av kaffi. Og hesi evnini

at gera afturimótikeyp hjá Danmark hev
verði okkara einasta bjarging av
klippfiskasolu okkara til Brasilíu. Men
tað ið nú Danmark nýðst at fara uppá
tey 36%, verður tað ikki at kunna taka
sær av handilsáttmálagørðum við lond-
ini, sum standa uttanfyri marknaðar-
samgongulondini. Tí tær samráðingar
eru sum givnar samgongum upp í hend-
ur.

Eg siggi, at Erlendur Paturssonur skriv
ar í 14. Sept., at tað við verða ein van-
lukka fyri okkum, at tann stóri felags-
skapurin og ikki vit sjálvir, sum verð-
ur at hava handilsáttmálaábyrgdina.
Hann má so halda, at lagið, sum vit nú
hava, at Danmark hevur ábyrgdina fyri
handilsáttmálagørðum, er nógv betri,
enn um hin stóra samgongan hevur í
hondum at samráðast við uttanfyrir-
standandi londini um handilskapsins
áðugamál. Hetta má verða tíkið sum ein
stórir ákomplimentur til Danmark frá
Erlendi, at hann heldur tað beinavegin
vera, eina vannlukku at Danmark ikki
framvegis hevur ábyrgdina fyri handils-
áttmálagørðum, sum viðvíkja okkum.

Men nú verður tað so, at tað ið Dan-
mark fer uppá 36%-gonguna, verður tað
og út???? sum ein partur í nevndum og
stýri teirra 36% stríðast fyrri solu okkara
av t.d. salt- og klippfiski og øðrum vør-
um okkara uttan fyri samgonguna.

Og standa vit uttanfyri samgonguna
kunnu vit als ikki fáa gott av Danmar-
k keypi av kaffi og øðrum vörum. Tess
keyp verður tað einans at telja til góða
fyri marknaðarsamgonguna.

Hugsar Erlendur Paturssonur ikki um
tiltøk veruleikar?

Hetta eru veruleikar, sum viga nógv
hjá foroyksku fiskimonnum, sum skulu
liva av at sleppa av við fiskin og liv-
væl við at fáa góðan prís fyri hann.

Og standa vit uttanfyri, sum tjóðveldis-
menn nú vilja hava okkum at gera, vilja
vit ikki bara hava ilt við at fáa hampa-
ligar handilsáttmál við t.d. Brasilíu,
tí vit hava so litið afturimótikeyp at
bjóða brasilíararum, men vit vilja eisini
koma at standa við skerðum luti á
okkara gomlu marknaðum í Europu, á
fastlandinum eins og í Bretlandi, tí skip-
anin er jú, at marknaðarlandasamgong-
an, sum nú Bretland og norðarlondini
ætlandi verða limir av, fyrst skulu sæta
sær, stýrja hvørt annað við keypi og
solu, og fyrri at fremja hetta mál lata
tollmúrarnar sína millum falla, sam-
stundis sum tey byrgja seg inni í verji-
telli móti teimum uttanfyrirstandandi
londunum, sum tjóðveldisflokkurin við
hava okkum at vera eitt av.

Tað er beinavegin láttligt sum tjóð-
veldismenn skifta stóðu ella taka stóðu
áfor tilfelleis skýlva, sum tað hóskar
teirra politisku 36%-propagandú ella stríði
á bógunum við teimum, sum hava tað til
máls at vinna á velturheiminum.

Tað er almánakkunnugt, at kommu-
nistarnir eru at kalla teir einastu, sum í
hvorjari sýftu eru ímóti allari vestur-
heimssamgongu uttan mun til, hvussu
háttar sær í teimum ymsku londum.

Tá ið so lá fyrri hjá okkum, at lands-
stýrið helt umstøðurnar tala fyri at fara
upp í EFTA-londini heldur enn at
standa uttanfyri — uppi teir 36% var ikki
ta sum landið lá komandi hjá okkum —
vøru tjóðveldismenn rúðandi ímóti. Ja,
ta skuldi tað eina beina vera at vera
limir av teimum 36% sum høvudskeyp-
arar av okkara salt- og klippfiski. Vit
minnst fundin á Hotel Føroyum, har
teir við ljósmyndum og tabellurum í
hópatali royndu at prógva at okkara
plass var ikki í EFTA, men hjá teimum
36%.

Nú er vent í holuni. Nú er aftur fund
ur í Havn, men hesa ferð er tað fyrri at
prógva vandan við at fara uppá teir 36%.
Og teir halda ikki bara fund í Havn,
men eisini út um landið.

Hvi kunna tjóðveldismenn ikki við-
gera hetta mál, sum meiri enn nakað
annað mál er eitt lívsmál fyri okkum,
sakligt?

Ein ósaklig viðgerð kann bara skaða
okkara fiskimenn og okkara fólk í síni
heild.

Í blaðnum 14. Sept. hevur Erlendur
Paturssonur ein hóp av punktum frammi
sum hann stillar upp sum hin størsta
skaða fyri okkum. Eitt av teimum er,
at um vit fara upp á 36%-landasamgongu-
na, vil tað kunna henda, at sterkar
útlendskar kreftir vilja koma og bjóða
so nógv fyrri fisk okkara, at tær fáa all-
an fiskin. Men heldur Erlendur Patur-
ssonur fiskimenninar fara at dáma tað
illa og merkja tað sum eina heimsins
ólukku, at teir koma at fáa, um tað
verður sum Erlendur Paturssonur spár
á bívandi ótta og rúðandi harní — tvi-
falt so nógv fyrri fisk sín sum nú. Hetta
skuldi ikki verið tey verstu tíðni, E.

P. kundi borið fiskimonnum. Men eg
veit tað, at hann berist sum ulvur á
sko ímóti hækkan av prísinum uppá út-
rórufiskin frá snábatum sum frá teim-
um stóru nýggju skipunum.

Hetta at útlitið verður betri og meiri
tryggað fyri okkara klipp- og saltfiska-
solu og feskiskasolu á okkara góðu
gomlu marknaðarlondum fastlandinum
og í Stóra Bretlandi, eru fyrimunir ið
viga nógv í mun til tað, sum vit kvíða
fyri vildi; hent, um vit fylgdu tjóðveldis-
ráðum og settu okkum uttanfyri at bjóða

eftir tí, sum eftiri var av marknaði, tá
øll samgongulondini í europeiska fíggjar
ligu felagsskapinum, vøru sloppin av við
tað, ið tey høvdu at selja. Og høvdu tey
veitit nógv ella meiri enn eftirspurn-
ingurin í samgongulondunum var og so-
leisís vøru nýdd at fara út um sam-
gonguna fyrri at selja avlopnið, vildu vit
fyri tað fyrsta ikki sloppið av við ein
stertin til samgongulondini, og haraftir
vildi tað sum nevnt veruligt trupult at kapp
ast við samgonguna á marknaðinum uttan-
anfyri hennara tollvarga oki.

Endar í næsta blað.

F. F. 50 ÁR

VIT YNSKJA FELAGINUM LANGA FRAMTÍÐ OG GÓÐA

Tað var av sonnum ein søguligur dagur,
tað ið S. P. úr Konoy, kennari í Gøtu
og Rasmus Rasmussen, kennari á Há-
skúlanum, og fleiri við teimum toku
seg saman at skipa fiskimonnum eitt
felag til stríð fyrri fiskimanna lönarín-
teressum og til bótan av fiskimannakor-
um í síni heild.

Hetta tiltak mótti ikki eiti á av and-
røri.

Men oddamennin vøru socialistiskir
hugsjónarmenn.

Teir góvst ikki á hondum.

Fylking av fiskimonnum og arbeid-
arastætti í síni heild var einki minni
enn bjargingin av betri korum fyri
mínimanta manninum.

Fyri hetta stríð hava hesir oddamenn
og mangir, ið komu teimum á baki,
vunnið sær eitt heidursnavn og tók frál-
allari tjóðini fyri allar tíðir.

Felagið hevði til stavnald at fylkja
allar fiskimenn uttan politiskun lit inn-
an sínar veggir til eina samlaða kraft til
ikki bara at telva fiskimonnum sín rætt-
vísar broðurpart av veiðini, men eisini
og ikki seinast var stavnaldið tað at
koma at verða harri yvir framleiðslu-
amboðum, fiskimaðurin rak, og harvið
yvir soluni av veiðini og keypinum av
greiðunum og allari útgæðini, so veið-
maðurin kom ikki fara at veiða sum
mest, men eisini at keypa bilagast og
selja dýrast og sjálvur fáa ágoðan av
sínur arbeid.

Hitt fyrsta takið hevur higartil lika
sum tíkið alla megina.

Skipanin at koma til sjálvir at eiga
framleiðslamboðini stendur nú fyrri
eins og at skipa seg so, at tað kann av
sonnum sgaast, at fiskimaðurin keypir
bilagast, selur dýrast og sjálvur fær á-
goðan.

Vit ynskja fylking fiskimanna av
hjáta at náa hesum glasiligu og rætt-

Kunngerð

Til meinigheitsráðsvalið í Havn 22.
november 1961 eru konnir valstýrimur
fyri Tórshavnar meinigheitsráð valdomi
í hendi fylgjandi 2 listar.

Listi A.

1. Herluð Johansen timburmeister, Tórsh.
2. Martin Petersen, fulltrúi, —
3. Edgar Højgaard, bilforari, —
4. Johan Michelsen, mearistur, —
5. Sverri Dahl, antikvarur, —
6. Sofus Sivertsen, skipsinspek, —
7. Olaf S. Petersen, lærari, Argir
8. Absalon Jacoben, kontorm, Tórsh.
9. J. P. Henriksen, bókhaldari, —
10. Elsbeth Johannessen, húsmóðir, —
11. Helene Bærentsen, lærarinna, —
12. Signa Magnussen, húsmóðir, —
13. Poul Sørensen, telegrafistur, —
14. Clement Dalsgaard, timburmeister, —
15. Pouline Joensen, húsmóðir, —
16. Johannes Bæk, trúðari, —
17. Peter M. Jacobsen, timburn, —
18. Joen Poulsen, yvirpostboð, —
19. Jacob Lindenskov, skrivstovum, —

Stíllarar:

1. Z. Sørensen, skúlastjóri,
2. A. Egholm, stjóri,
3. Richard Mortensen, keypmaður,
4. Esmar A. Jacobsen, trúðari,
5. Johan Johannessen, fulltrúi,
6. Peter Johannessen, fyrstoðumaður,

Listi B.

1. Kjartan Friis Mohr, stjóri, Tórsh.
2. Elsa J. Arge Joensen, húsmóðir, —
3. I. Helene S. Kragesten, handilskv, —

Stíllarar:

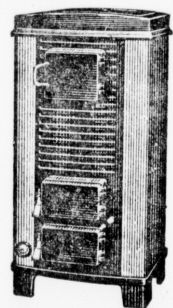
1. Eva Thomsen, húsmóðir,
 2. Samuel Samuelsen, eftirlitsm.,
 3. Anna M. Christiansen, húsmóðir,
 4. Otto Brimheim, arbeidsmaður,
- Valið fer fram í meinigheitshúsinum í
Havn og stemmað verður frá kl. 10 til
1 og kl. 16 til 20.

Valstýrið fyri Tórshavnar meinigheitsráð
Havn, tann 17.11. 1961.

V. v.

Martin Petersen
fm.

Hold fast ved det faste
brændsel - skift til ...

HESS-O-MATIC

-den kendte kakkelovn...

dobbelt termostatstryk
dobbelt brændselsbesparende

P.F.

VAUDEMAR LÜTZEN